

32 мільйонів осіб спілкуються українською мовою. Ще близько 4,2 млн. українців проживають в Російській Федерації і також знають українську мову.

Цікавим фактом є те, що вона входить до трійки найкрасивіших мов в світі. На мовних конкурсах в Італії та Франції її визнавали другою за мелодійністю мовою світу. 1880 року в Одесі вийшла унікальна наукова розвідка польського і російського філолога Михайла Красуського «Древность малороссийского языка», де українська мова розглядається як праматір народів Індії та Європи.

Найбільш вживаною літерою в українському алфавіті є літера «п». Також на цю літеру починається найбільша кількість слів. Тоді ж як найрідше вживаною літерою українського алфавіту є «ф». В українській мові слова, які починається з цієї літери, в більшості випадків запозичені з інших мов.

Згідно з «Коротким словником синонімів української мови», у якому розроблено 4 279 синонімічних рядів, найбільшу кількість синонімів має слово «бити» – 45.

В українській мові є лише два семибуквених паліндроми: «ротатор» і «тартрат». А до найдовших фраз паліндромів належать «Я несу гусеня» та «Аргентина манить негра».

У «Частотному словнику сучасної української художньої прози» опрацьовано 25 книжок 22 письменників і зафіксовано 33 391 різне слово загальної лексики. Найбільше перекладений літературний твір – «Заповіт» Т.Г.Шевченка. Його перекладали на 147 мов народів світу.

По 32 літери мають скорочення Головел-ватормлинкомплектпостач та Головпівнічсхіднафтовидобуток. Серед скорочених назв українських установ – Укрголовметалургвуглекомплект – 29 літер. Так скорочено називається Головне управління комплектування приладами, устаткуванням, кабельними та іншими виробами підприємств, що будуються і реконструюються, чорної, кольорової металургії і вугільної промисловості Державного Комітету з матеріально-технічного постачання.

Найбільшу кількість значень має аббревіатура ПК. Це палац культури, паровий кран, передній край, перфокарта, Петербурзький комітет та інші. Словником скорочень української мови усього зафіксовано 22 значення.

Таким чином, ми бачимо, що українська мова має багато цікавих фактів, які роблять її милозвучною, різноманітною, цікавою для вивчення не тільки українцями а й іноземцями.

Журавльова Т.
НТУ «ХПІ»

СУРЖИК ТА ЙОГО ВПЛИВ НА УКРАЇНСЬКУ МОВУ

Українська мова впродовж багатьох століть була поставлена в такі умови, що можна тільки дивуватися, як вона вижила і збереглася взагалі. Не дивно, що кількасотрічне приниження української мови і водночас насаджування іншої, тобто російської, не могло не позначитися на усному (в першу чергу) та

писемному мовленні її носіїв. Українська мова навіть там, де вона активно функціонувала, зазнала такого негативного впливоросійської, щоперетворилася на суржик, мішанин українських та російських слів. Особливо тривожить те, що частина носіїв української мови часто вживає російські слова з підкресленою бравадою, хизуючись при цьому своїми «глибокими» знаннями російської мови. Існує три варіанта використання суржика: суржик як мова спонтанного використання. Просторіччя або місцевий прислівник з численними русизмами, що є фактично єдиною мовною поведінкою осіб, що не свідомо володіють як російською так і українською мовами; усвідомлене використання; властиво особам, що знають обидві мови, але не мають автоматизму в їх володінні; не бажане, ненавмисне проникнення елементів базової мови в небазову і навпаки у осіб, що добре володіють однією мовою і вивчають уношу.

Звичайно, процес взаємопроникнення слів з однієї мови в іншу – закономірний процес. В українській мові є немало унормованих русизмів таких як: тормозити замість гальмувати, самолёт замість літак, неділя в значенні тиждень і т.д. Вважається, що близько 10% слів нашої мови є іншомовними запозиченнями. Однак, коли слова з чужої мови вживаються бездумно, безсистемно, коли перекручується їх зміст і спотворюється звукове оформлення, це засмічує мову. Мовне явище, що дістало назву суржик, належить до специфічної форми побутування мови в Україні. Сутність такої назви відображається в терміні, що використовується у сільському господарстві. В тлумаченні українського словника, це слово означає – суміш зерна пшениці і жита, жита й ячменю і відповідно борошна, що роблять з цієї суміші. Зрозуміло що таке борошно має низьку якість, теж саме відбувається з мовою при змішуванні її з іншими. Суржик в різних регіонах України та в окремих його носіях має суттєві відмінності. Як правило, граматики і вимова залишаються українськими, а якщо фонетичне чи граматичне явище проникає з російської мови, то залишаються лексиколізованими? Не проходять на однотипні властивості, однак зачіпають словотворення. В той же час більш менш значна частина лексики, залежно від мовного досвіду того, хто говорить, а також від загальної мовної ситуації, запозичена з російської мови. Звичайним середовищем побутування гібридної мови є малі соціальні спільноти, як стійкі (двомовні сім'ї, професійно-виробничі колективи), так і стихійні, як-от у транспорті, в магазині, у черзі до лікаря. Найсприятливіші умови для побутування суржику створює звичайно ж сімейна комунікація. Саме в сімейній мові прижився суржик: це переважно мова вихідців із села у першому та наступних поколіннях, ідеальним виявом якої є сімейний тандем суржикомовного чоловіка та дружини. Найчастіше мовний розвиток дитини формуємо в матері. Російськомовна, україномовна чи суржикомовна мати продукує відповідний мовний режим у своїй родині, але більший вплив має на мовну поведінку сина, а не доньки. Вийшовши поза межі сімейної комунікації, одружившись, син занурюється в інше комунікативне середовище, і вплив

російськомовної чи суржикомовної дружини цілком може зруйнувати прищеплену його матір'ю українськість.

Суржик – феномен не тільки мовної, а й – геополітичної стратегії. Це своєрідний варіант відповіді на питання вибору України. Сучасна влада в державі принципово уникає відповідей на геополітичні питання, такі як орієнтація на Росію чи Захід. Російська експансія для України відчувається на порядок сильніше, ніж американсько-європейську, то й реагує на неї податливістю мовної політики. Можна не проголошувати російську мову офіційною, як вимагають східні регіони, але просто-напросто широко й безборонно вживати її в офіційних сферах, щонині й маємо.

Треба мати на увазі, що згубний вплив на нашу мову мають не тільки самі русизми, які деформують нашу мову, розхитують її зсередини, руйнують її специфічні особливості й ознаки – усе те, що визначає її самодостатність як окремої мови, позбавляють її здатності протистояти російському впливу.

Zaika I. Yu.

Luhansk Technology and Design College

THE AUDIO-LINGUAL METHOD AND SPEECH DEVELOPMENT

While the first two principal methods in history, the Grammar-Translation Method and the Direct Method, were largely developed in Europe, the Audio-lingual Method as a third influential method, was born mainly in the United States and became influential in most parts of the world in the 1950s and 1960s. The Audio-lingual Method is widely used when studying foreign languages at colleges and universities. It has the following distinctive characteristics:

1. Separation of the four skills - listening, speaking, reading, and writing - and the primacy of the audio-lingual over the graphic skills.
2. The use of dialogues as the chief means of presenting the language.
3. Emphasis on certain practice techniques: mimicry, memorization, and pattern drills.
4. The use of language laboratories.
5. Establishing a linguistic and psychological theory as a basis for the teaching method.

The Audio-Lingual method focuses on oral skills. It aims to improve students' speaking achievement. Language items are presented to students in spoken form without reference to the mother tongue so that they can learn language skills effectively. The goal of the Audio-Lingual method is via teaching vocabulary and grammatical patterns through dialogues, to enable students to respond quickly and accurately in spoken language. The dialogues are learnt through repetition and such drills as repetition, backward build-up, chain, substitution, transformation, and question-and-answer are conducted based upon the patterns in the dialogue.

Tim Bowen explains the contributions of this method to language learning as: „Most teachers will at some point require learners to repeat examples of grammatical